

SEZNAM BÁSNÍ

podle prvního verše

A vyslyšel můj hlas pán poznání
218	Do ticha vašeho srdce 133
Ač jsme se bavili mile 236	Dohráno a dozpíváno 230
Ach, dnes tak měkce je a bílo,
bílo 86	Drobní hmyzové noci 178
Ach, květy mládí! Zahořely na-
posled v našich polibcích 139	Eh, bylo by to fádání 271
Ach, té mé ubohé duše! 77	Eh, kolikže ras kříží se v proudu
mé divoké krve 127
Básník píše pod „fa presto“ 281	Evoe, kurtizáno umdlené Paříže!
131
Básníku šťastný! Z barev, jasů
a tónů 144	Haló, halilaló; napněte všechny
plachty 235
Bil jsi se pro nové směry 281	Heine, Heine 274
Bledouňka slečinka, fialové žilky
se kmitají pletí 115	Hejsa, malá 238
Blondýnka malá vždycky kývá 70	Hle, naše nejlepší zbraň 240
Bouře se vybíjí nad lesy 222	Hned za zdí naší v bělostné se
říze 58
Bratři moji 203	Holubi šedí, bělaví a plaví 57
Bůh kdysi lidstvo držel na mo-
touze 60	Hrom mne zab 288
Byl květen a páchlo šeríku houští
81	Chci také svůj pohár krvavým
naplnit mokem 269.
Cel žalárních tíseň nám seděla
v šíji, a tak jsme jeli 120	Jak chumle hmyzu na dně kalu-
žiny 17
Cizelovanou harfu strun nervózně
jemných 260	Jdem ze dne ke dni, — každý
více mrazí 74
Cívím na oblaka nemocný a mdlý
163	Je holka prostovlasá 45
Co prsti zahřáté máš asi pod prsů
růžovou vlnou 111	Je slunný den a bílí motýli 66
Dech horký chřípěmi se naven
dere 75	Je svátek luny v žlutých vlnách
polí 177
Dnes vůdce lidu se tu popravuje
248	Je ticho... Ztlumený jen šum se
v celu vlívá 67
Dni fádání, ospalé! V nich zimo-
mrhivý 18	Jednomu lásku, druhému záští
265
Dnové antiky ovlhli kdysi polibky
Krásy 105	Jen okamžik tam stála pod oknem
69
	Jen ticho, probůh, ticho ne 224
	Jen trochu toho posledního žáru
229

Jsem drsný Faun lesů, mučený
 vášní a vztekem 109
 Jsem staroslavné království, v zá-
 padních vodách ostrov 184
 Jsi-li, můj synku, zvedený 286
 Jsou, jsou na potoce rácata 283
 Juž dávno jsem tě zardousil
 v nejnižších hlubinách srdce
 272
 Když příliv večerní se měkce
 žene 56
 Když v okně chladem tmy své
 nervy konejšíš 68
 Komíny příliš dusící a stoky pách-
 noucí nákazou otravovaly mě-
 sto 195
 Kout s rudou pohovkou v moder-
 ní kavárně 38
 Kráso, kantoři tě oblékají s uče-
 nou snahou 281
 Kristo, Kristo, vidte, jednoho
 nám třeba 231
 Krokem pávice zchátralou vláčí
 se rasou 102
 Kře rozvíjely smaragdové puky 49
 Květem nejmělejších barev,
 z nichž rudá nejvýše zpívá 172
 Květy, květy, květy 211
 Lednový večer a ticho kol a mráz
 36
 Lektura zvolna padá mi do klínu
 73
 Léta jsme spolu šli, lidé nám pra-
 vili 268
 Lidičky starostliví 116
 Má morálka — a ruští moralisti!
 59
 Má vášeň tak šílené tóny a jejím
 dechem již mnohý puk zvon
 119
 Má Venus v nocích se mnou sedá
 234

Má zakuklená přítelkyně v kápi
 šedivé 188
 Máj deštivý je, nebe mdle se klene
 58
 Mám rád, když zrána v kraj se
 tetelí 56
 Mám verše rád, však tebe radši 40
 Mé doupe mi zarůstá pavučinami
 237
 Mé srdce není chrámem pro vy-
 šperkovanou modlu 208
 Měkkého světla měsíce 26
 Mistře Jene, teologu 245
 Mít věrnou duši v dáli je tak
 krásné 64
 Mladičkou a subtilní zavraždili tě
 132
 Moře! 169
 Můj králi rebelů, pane žíznivých
 216
 Můj pes, ty, vrčel na tě jen 226
 Na bílém oři s vlající hřívou juný
 ten atlét jak pádí! 99
 Na dlouhé řimse zdi ve stálém
 chvění 76
 Na Mont-Cassině bledý a melan-
 cholický 174
 Na poušti leželo kdes mnoho lidí
 241
 Nad zelenavým stolkem plyn mi
 zpívá 55
 Nalevo dům. — Paprsky slunce
 chytá 58
 Náš zvonec má tak nelítostný hlas
 56
 Naše ostrovy 266
 Nebesa venku tam nad střechou
 165
 Nemusíš, Evo, být žárlivou 176
 Nepozdvihujte prapor budoucích
 lidí! 261
 Neproklínám nikoho, třebaže bolí
 to, bolí 225
 Neřeknu, že chtěl bych umřítí 223

Nic nedali ti do světa 228
Noc je a v luceren žluti 267
Noc stínem jásavou zář denní
skryla 28

Ó, je-li den vždy jednou z číší 82
O krvavých požárech zpívám 151
Ó, nechmuř se, až toto smutné
kvítí 55

Od lesů hejna vran se skřekem 83
Odešla 135

Oh, bílá hostie má příliš svůdný
lesk 129

Oh, šerá koruno, staré srdce,
měknoucí ptačími smíchy 264

Oh, vlasti má, ty můj sne a láska
má horoucí, buď pozdravena
122

Ohnivě slunce lilo se ke mně zla-
tem 189

„Pampeliško“ sladká 281

Pan šklebivý v jasanu zkroucený
vršek 130

Pes žíznivý se vleče 21

Planoucí barvy, které jeseň vlila 78

Po kousku blankytu, jež vidím
skrže mříž 16

Po polích zlaté slunce rozteklo se
61

„Pomsta je u Boha.“ Ne, pomsta
je u ženy vždycky 173

Poslední valčík. Jede se nocí. Zas
jeden ples. A zas vše marno 106

Proč rvem se? Proč se bijem? Pro
ty davy 42

Prokleté moře! Když mně zbyl
vrak 215

Protivná čeládka hlemýžďů 212

Před tábořem, jenž jako mrtvý
leží 43

Ráno bylo vlhké, vyšel jsem do
mlhy, podzimek počínal právě
149

Rozlitě slunce podjarní 47

Řev hmoty, jež věkům vstříc kypí
pravěká 110

S velkými stíny do pustého dvora
29

Sad chudičký a tráva samé býlí
57

Sad zbělel jíním... Cudná slav-
nost zimy! 84

Sen spících panen opustil má luka
181

Setmělo se. Záře žlutá 44

Slyšíš tu píseň? Stín mrtvého mlá-
dí 227

Smíchu, radosti ptáci tažní 159

Sprch dětství pel, jsou knihy jinak
psány 59

Srpnové slunce spí na tichém dvo-
ře 15

Stesk ticha zaleh trotoáry 90

Stráň měkká, travnatá, až někde
na konci předměstí 242

Stromy již kvetou na stráních a
vzduch je čistý jak dítě 251

Sugesce štěstí dala nám růměné
světlé masky 137

Suveréne mých nocí 138

Své mládí, vášně, krásu, písne,
radost 232

Šel bych ku své ženě, zašeptal jí
v ouško 270

Šero v cele, šero venku 88

Širokými proudy horká fadesa
léta 187

Ta hořkost černých nocí, kam oko
se vpíjí zas a zas 121

Ta naše ulice za řídké noci včera
259

Tady ležím s rukama rozepjatýma
191

Tak líně dává Čas ty slední dny 89

Tak mezi knihou, sešitem svým
 trávím 60
 Tanči! 209
 Té existence naší ubohosti 41
 Thalatta, thalatta! 276
 Tisíckrát žel! Kdyby starý Řím
 nás obléval svým davem 112
 To až půjdeme spolu 179
 To bude jeden z příštích podiv-
 ných dnů 140
 To bude věřících svátek radostný.
 Půjdeme 273
 To byla chvíle bílá a čistá 87
 To někdy touha chytí se mé duše 22
 Trpíš, trpíš, nezapřeš 221
 Tu planoucí hymnu lidí nových
 jsme zpívali spolu 118
 Tvé růže voní do mých snů 62
 Ty, jenž jsi bledý Adónis našeho
 mládí a lásky 183
 Ty první dni!... Na prsou těžce
 leží 20
 Ty stěny smutné a uposlouchané!
 117
 Ty zlatá mystérie v hloubi azuro-
 vého nebe 205
 Ubohá, příliš zápasila s tebou
 bledá velitelka 128
 Ucítila jsi nepřítel v tom pavou-
 ku zapředeném 182
 Umění, nádherná sultáno 145
 Umřelo srdce 160
 Uprostřed z hlubin palác ční 170
 Utíkáš k slunci, brachu? 282
 Útroby tvoje jsem prolezl mlád,
 teď páchneš mi z dáli 101
 V aristokratické čtvrti zděšené
 leží ticho na palácích 213
 V bělavém živůtku tak měkká 50
 V okně je měsíc, tajemná mon-
 stranc 85
 V pět ráno vstávám. Nebe téměř
 padá 54

V srdci Evropy ležíme. To srdce
 má srdeční vadu 281
 V ty dny šedivé marno se bránit:
 přijde potměšilý! 104
 V úzounké okno západu zář sálá
 19
 Vám, duše bratrské, ať kterými-
 koli hoříte léty 95
 Váš vzácný erb se studem zarděl
 asi 175
 Ve skleníku mých zahrad roste a
 vlastní krví sytí se 262
 Ve tmách hoří divoké máky 154
 Ve vlažném kraji 166
 Veliký notes má. V něm citátů
 mnoho 285
 Venku je noc studených hvězd
 164
 Věřím v Satana, jenž pýcha jest a
 vědění a život 186
 Veselá společnost. Víno, zpěv,
 holky 103
 Vlak krátké výkřiky své hází po
 kraji 53
 Vleku se, vleku. A umdlená leta
 vlekou se nad mojí hlavou 141
 Vše zmizelo, jen růže zbyly 63
 Vy v tmách tam, kopejte svoje
 doly 278
 Vypučel jsem nad bahna do mě-
 síčné noci jednou, a ráno 152
 Z bílého pohoří, z šera mlh 158
 Z hrubého lože do dvora civím
 24
 Za sivým kroužkem papirosy 27
 Za své dlouhé vlasy 282
 Zahradou liduprázdnou bloudě
 kdysi 171
 Zas tedy dopis... Vstříc mi dýchá
 25
 Zařaté pěstě k nebesům. Pláče a
 nářky. Zvony na poplach znící
 100
 Zčeřilo vlny jezero spící 257

Zdrávas 161
Ze dvora hlasy usínaly v tiši 31
Ze psího vína rudé do krvava 32
Zelení mladou Petřín plá 48
Zlatisté listí javorů a líp 80

Známymi ulicemi kočár hrčí 35
Zpěv výletníků k oknu svábil mne
65
Zřím rád svá nebesa, jež do borů
se chýlí 72